

NEW EUROPE

www.neweurope.eu

21ST YEAR OF PUBLICATION

NUMBER 1057

10-16 NOVEMBER, 2013

€ 3.50

AZERBAIJAN PAGE 28

INTERVIEW PAGE 16

Fixed statistics burden Greek debt

Guess what would happen if the debt of a number of public enterprises is suddenly transferred to a state's accounts before returning these enterprises back to the private sector where they belong. Of course it's a recipe for disaster and one that most countries would obviously try to avoid.

For obvious reasons, it is also strictly forbidden in the European Union. So, why was this regulation not enforced in crisis-stricken Greece? How can the European Union continue to treat one of its core members (Greece) so unjustly?

KASSANDRA PAGE 32

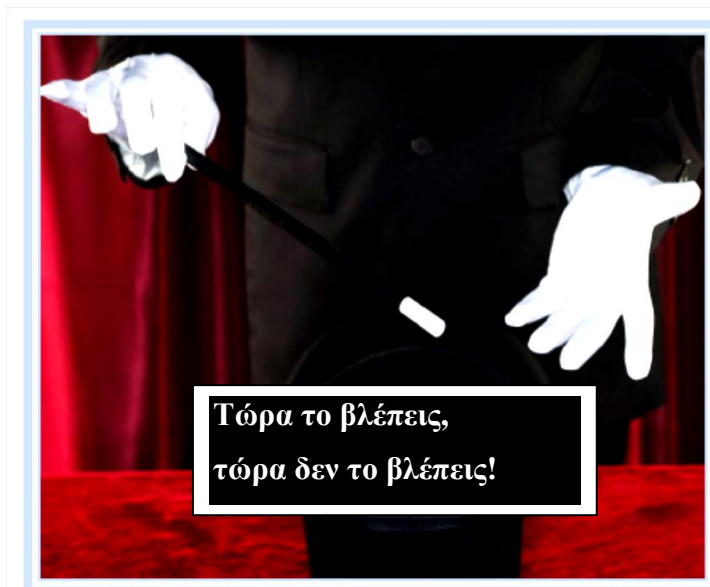
Schulz beats nobody

The PES attempt to have a transparent and democratic process to select a commission president candidate produced only one nomination and silence from the left.

10 Νοεμβρίου 2013

Οι παραβάσεις και πλημμέλειες της Eurostat γιγαντώνουν το χρέος της Ελλάδας

Απίστευτη αποκάλυψη
προαποφασισμένων άδικων στατιστικών στοιχείων

Since Autumn 2009, Eurostat has massaged the figures to greatly increase the size of Greece's debt

Από το Φθινόπωρο του 2009, η Eurostat κάνει μασάζ στα στοιχεία για να διογκώσει το χρέος της Ελλάδας

Ας σκεφτούμε για λίγο τί θα συνέβαινε στην Γαλλία εάν ξαφνικά το χρέος των Γαλλικών συγκοινωνιών και αστικών μεταφορών, που περιλαμβάνει τα λεωφορεία, τα τραμ, το μετρό, τους σιδηροδρόμους, το δίκτυο ΡΑΜ εξυπηρέτησης των ατόμων με ειδικές ανάγκες κοκ, μεταφερόταν στους λογαριασμούς του δημοσίου. Σε τελευταία ανάλυση, το Γαλλικό σύστημα συγκοινωνιών επιδοτείται σε πολύ μεγάλο βαθμό από το κράτος. Έ, λοιπόν, η καταστροφή που ο καθένας μπορεί να φανταστεί ότι θα υφίστατο η Γαλλία σε μια τέτοια περίπτωση, δεν συνέβη στην Γαλλία, και πολύ σωστά δεν συνέβη. Όμως, αυτό συνέβη στην Ελλάδα! Οι Έλληνες και οι άλλοι Ευρωπαίοι πολίτες έχουν δικαίωμα να μάθουν τί συνέβη στην Ελλάδα και γιατί συνέβη.

Όλοι μας στην Ευρώπη έχουμε συμφωνήσει να εφαρμόζουμε ορισμένους όρους και συνθήκες που ονομάζονται Ευρωπαϊκοί Κανονισμοί και ο πρώτος που πρέπει να το κάνει αυτό είναι, αλλοίμονο, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Έτσι, αν οι δημόσιες επιχειρήσεις μεταφορών παρέχουν υπηρεσίες λόγω κυβερνητικών ή Ευρωπαϊκών κοινωνικο-οικονομικών πολιτικών, τότε αυτές οι δημόσιες επιχειρήσεις πρέπει να επιδοτηθούν ή αποζημιωθούν για τις ζημιές που υφίστανται ως αποτέλεσμα των τιμών που χρεώνουν οι οποίες είναι μικρότερες από τις τιμές που θα χρέωναν σε διαφορετική περίπτωση. Αυτή η αποζημίωση ή επιδότηση δεν συνεπάγεται μεταφορά του χρέους των επιχειρήσεων αυτών στο δημόσιο χρέος της χώρας. Έ λοιπόν, απάντηση δεν έχει ακόμα δοθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή όσον αφορά το γιατί, μετά από δύο δεκαετίες εφαρμογής των κοινών κανόνων, η Ελλάδα ξαφνικά το 2009-10 αντιμετώπιστηκε διαφορετικά από την Γαλλία ή οιαδήποτε άλλη χώρα-μέλος της ΕΕ.

Κοιτάζοντας την πολυπλοκότητα των κριτηρίων που απαιτούνται από την Eurostat προκειμένου μια δημόσια επιχείρηση να μετακινηθεί στον δημόσιο τομέα, φαίνεται ότι στην περίπτωση της Ελλάδας η δουλειά έγινε με βεβιασμένη αγνόηση των κανονικών διαδικασιών. Υπάρχει δηλαδή προφανής παραβίαση του Ενωσιακού Δικαίου κατά την εφαρμογή του κριτηρίου που αποκαλείται κριτήριο του 50%, το οποίο ορίζεται ως η θεσμική απαίτηση ότι τα έσοδα από πωλήσεις των προϊόντων/υπηρεσιών των δημοσίων επιχειρήσεων πρέπει να καλύπτουν τουλάχιστον το 50% του κόστους παραγωγής τους. Με την μη αναγνώριση της παραπάνω αποζημίωσης ως «έσοδο από πωλήσεις», καθώς και με την ταυτόχρονη εξολοκλήρου μεταφορά των εμπορικών αποσβέσεων 100 ετών των δημοσίων επιχειρήσεων μέσα στις δαπάνες ενός μόνον έτους, του 2009, η Eurostat κατόρθωσε να δικαιολογήσει την μη ικανοποίηση του κριτηρίου 50% εκ μέρους των δημοσίων επιχειρήσεων.

Υπάρχουν και άλλες περιπτώσεις παραβίασης του Δικαίου. Μέχρι το 2009, η Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία, τώρα αποκαλούμενη ΕΛΣΤΑΤ, μαζί με την Eurostat, είχαν αποφασίσει ότι το χρέος των δημοσίων επιχειρήσεων δεν ήταν μέρος του δημοσίου χρέους, διότι η χρηματοδότηση της κυβέρνησης προς τις επιχειρήσεις αυτές ήταν στην μορφή μετοχών, αυξάνοντας έτσι τα δικαιώματα ιδιοκτησίας της κυβέρνησης ως μετόχου στις επιχειρήσεις αυτές. Αυτή είναι η κοινή πρακτική στις Ευρωπαϊκές χώρες σύμφωνα με τους Ευρωπαϊκούς Κανονισμούς που έχουν συμφωνηθεί από όλους του Ευρωπαίους εταίρους.

Τον Απρίλιο 2010, η εκτίμηση του ελλείμματος του 2009 δημοσιεύτηκε από την Eurostat, η οποία εγγυήθηκε ότι το τελικό δημόσιο έλλειμμα της Ελλάδας δεν θα υφίστατο περαιτέρω αλλαγές μεγαλύτερες του 0,5% πάνω-κάτω. Επάνω στην βάση αυτή, τον Μάιο 2010 οι χώρες της Ευρωζώνης και το ΔΝΤ στήριξαν την Ελλάδα με 110 δισεκ. ευρώ οικονομικής βοήθειας. Έξι μήνες αργότερα, η Eurostat πέταξε στα σκουπίδια το 0,5% και αύξησε το τελικό δημόσιο

έλλειμμα κατά 2 ποσοστιαίες μονάδες, παρά του ότι μεγάλες αναθεωρήσεις σαν αυτή είναι αντίθετες με τον γενικά αποδεκτό Κώδικα Στατιστικών Πρακτικών.

Η πλήρως απροσδόκητη και ανεξήγητη ενέργεια της Eurostat βασίστηκε στην μεταφορά 17 δημοσίων επιχειρήσεων από τον ιδιωτικό στον δημόσιο τομέα. Το τελικό αποτέλεσμα ήταν μια καταστροφική ψευδής διόγκωση του δημοσίου χρέους και ελλείμματος της χώρας για το έτος 2009, και από τότε η διόγκωση αυτή μεταφέρεται από χρόνο σε χρόνο και έχει υποχρεώσει την χώρα να τρικλίζει κάτω από ένα άδικο υπερβολικό φορτίο, το οποίο διαβρώνει τις σχέσεις της με την υπόλοιπη Ευρώπη.

Τα ζητήματα αυτά παρουσιάστηκαν στην Ευρωπαϊκή Βουλή και στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία έχει πρόσφατα απαντήσει γραπτώς διαστρεβλώνοντας την αλήθεια. Χωρίς να αναφέρεται σε όλα τα ζητήματα, η απάντηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ισχυρίζεται ότι ο Ελληνικός νόμος που καλύπτει τις δημόσιες αστικές συγκοινωνίες είναι διαφορετικός από τον Ευρωπαϊκό νόμο διότι ο μαθηματικός τύπος για τον υπολογισμό του ποσού αποζημίωσης δεν βασίζεται στο παραχθέν προϊόν του ΟΑΣΑ (που είναι holding company, δηλαδή εταιρεία που συντονίζει τις επιχειρήσεις αστικών μεταφορών, όπως είναι ακριβώς και η Γαλλική εταιρεία STIF). Αυτός ο ισχυρισμός είναι εξαιρετικά αναληθής για τρεις λόγους: ο ΟΑΣΑ είναι εταιρεία-συντονιστής που ενεργεί ως ομπρέλα των εταιρειών αστικών συγκοινωνιών σε μία περιοχή της Ελλάδος, την Αττική, και κατά συνέπεια ο ΟΑΣΑ δεν εκτελεί ο ίδιος συγκοινωνιακό έργο, όπως ακριβώς γίνεται και με την Γαλλική STIF. Δεύτερον, εάν κάποιος διαβάσει τον Ελληνικό νόμο με ανοικτά και μη-προκατελιημένα μάτια, εύκολα θα ιδεί ότι ο Ελληνικός μαθηματικός τύπος βασίζεται στο «παραχθέν προϊόν και στον αριθμό των επιβατών», διαπίστωση που είναι αντίθετη, αλλοίμονο, με αυτά που βεβαιώνει η απάντηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Τρίτον, αν ο Ελληνικός νόμος που καλύπτει τις δημόσιες συγκοινωνιακές επιχειρήσεις δεν ήταν σύμφωνος με τους αντίστοιχους Ευρωπαϊκούς Κανονισμούς, τότε η Επιτροπή θα έπρεπε να έχει προβεί σε ενέργειες για να διασφαλίσει την εναρμόνιση των όρων και συνθηκών ανταγωνισμού στις μεταφορές, σύμφωνα με την Συνθήκη ίδρυσης της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας. Τέτοιες ενέργειες ποτέ δεν έγιναν.

Στις απαντήσεις της, που δόθηκαν μετά από πίεση της Ευρωπαϊκής Βουλής, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατέφυγε σε σκανδαλώδεις ισχυρισμούς, παρέχοντας ακόμα και μια αναφορά σε μικρή υποσημείωση στο Εγχειρίδιο της Eurostat του έτους 2013, η οποία (υποσημείωση) δεν υπήρχε πριν τον Φεβρουάριο 2013, και, επιπλέον, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με προφανή παραπλανητική πρόθεση δεν αναφέρει την ημερομηνία του Εγχειριδίου, αφήνοντας να εννοηθεί ότι το Εγχειρίδιο αυτό ήταν του 2010. Επίσης, παρατηρήσαμε το παρακάτω γεγονός: το 2010 η Eurostat μετακίνησε έναν αριθμό δημοσίων επιχειρήσεων στον δημόσιο τομέα, και, ένα χρόνο αργότερα, το 2011, η Eurostat τις μετέφερε πάλι πίσω στον ιδιωτικό τομέα. Έτσι, παρατηρούμε ότι η Επιτροπή έχει αναγνωρίσει την άδικη και εγκληματική διόγκωση του δημοσίου χρέους της Ελλάδας, αλλά δεν θέλουν να το παραδεχτούν. Αυτό αποδεικνύει μια εντυπωσιακή ταχυδακτυλουργία: τώρα το βλέπεις, τώρα δεν το βλέπεις. Το κόλπο: αμέσως μετά το σαμάρωμα του δημοσίου τομέα με τα ιδιωτικά χρέη των δημοσίων επιχειρήσεων, σώζοντας έτσι τις Γερμανικές τράπεζες από την χρεοκοπία, αυτές οι ίδιες επιχειρήσεις μετακινούνται πάλι πίσω στον ιδιωτικό τομέα, όπου ανήκαν από το 1993. Τέτοιες ενέργειες απαγορεύονται αυστηρά από τους Ευρωπαϊκούς Κανονισμούς, οι οποίοι απαιτούν ότι η αρχική μετακίνηση στον δημόσιο τομέα θα μπορούσε να δικαιολογηθεί μόνον εάν κρινόταν ότι δικαιολογείτο για αρκετά χρόνια πριν και αρκετά χρόνια μετά την αρχική μετακίνηση.

Τα παραπτώματα της Eurostat κατά της Ελλάδας μας θυμίζουν τον αυθορμητισμό με τον οποίο ο κ. Αλμούνια, τότε Επίτροπος επί των Οικονομικών και Νομισματικών Θεμάτων, και τώρα Επίτροπος επί του Ανταγωνισμού, αντέδρασε στις 21 Οκτωβρίου 2009, όταν άκουσε την αναθεώρηση προς τα επάνω του Ελληνικού δημοσίου χρέους του 2009. Ο Αλμούνια είπε: «Θέλουμε να μάθουμε τι συνέβη και γιατί συνέβη. Σοβαρές διαφοροποιήσεις θα απαιτήσουν μια ανοικτή και σε βάθος διερεύνηση». Η διερεύνηση ποτέ δεν έλαβε χώρα, αλλά τέσσερα χρόνια μετά, στις 21 Οκτωβρίου 2013, ο Αλμούνια είπε: «Το πρόβλημα της ΕΕ είναι η μη λογοδοσία».

Το να πούμε ότι έχει δίκιο δεν είναι αρκετό. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Eurostat με το να αντιμετωπίζουν τα δημοσιονομικά στοιχεία χωρίς να δίνουν λόγο έχουν οδηγήσει στο φίμωμα υπεύθυνων φωνών στην Ελληνική ΕΛΣΤΑΤ, η οποία έχει απομείνει σήμερα χωρίς το 7-μελές της Συμβούλιο και κάτω από την εξουσία ενός ανδρός – του ίδιου ανδρός ο οποίος βρίσκεται υπό την κατηγορία της διάπραξης κακουργηματικών πράξεων και οποίος υποτίθεται ότι διοικεί το στατιστικό σύστημα της χώρας, αλλά και την στατιστική της Υπηρεσία: ένα μοναδικό φαινόμενο στην Ευρώπη. Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, το ψευδές δημόσιο έλλειμμα και χρέος του 2009 έχει δημιουργήσει μια φοβερή ρουφήχτρα που καταβροχθίζει τα δισεκατομμύρια του Ευρωπαϊού φορολογούμενου – και που δεν γνωρίζουμε τον προορισμό αυτών των δισεκατομμυρίων ευρώ – και έχει οδηγήσει και σε σπιράλ θανάτου την Ελλάδα, η οποία ήταν ανάμεσα στα 10 πρώτα μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, με έναν αποδεδειγμένα σκληρά εργαζόμενο πληθυσμό ο οποίος έχασε το 7% των μελών του στον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, και ο οποίος μπορεί να συνεισφέρει σε πολύ μεγάλο βαθμό στην οικοδόμηση μιας πιο δημοκρατικής ΕΕ. Το ερώτημα είναι: Πώς είναι δυνατόν η ΕΕ να προχωρήσει μπροστά με ένα από τα μέλη του πυρήνα της να αντιμετωπίζεται τόσο άδικα; Τα στατιστικά γεγονότα του 2009 απαιτούν σοβαρή διερεύνηση σε βάθος, και όχι παρεμβάσεις για να εμποδιστεί το έργο της Ελληνικής Δικαιοσύνης, όπως πράττει η Eurostat. Τα πράγματα πρέπει να τεθούν σε σωστή βάση και η Ελλάδα να αποκατασταθεί. Δεν υπάρχει άρνηση του χρέους, η άρνηση αφορά το ψευδές και εγκληματικό μέρος του.

Η εκδοτική ομάδα της εφημερίδας είναι η παρακάτω:

NEW EUROPE	EDITOR Basil A. Coronakis bc@neweurope.eu	DIRECTOR Alexandros Koronakis ak@neweurope.eu	BRUSSELS HEADQUARTERS Av. de Tervuren/Tervurenlaan 96, 1040 Brussels, Belgium Tel. +32 2 5390039 Fax +32 2 5390039 info@neweurope.eu	ISSN NUMBER: 1106-8299
	MANAGING EDITORS Konstantin Tsapogas von Taube kt@neweurope.eu Theodoros Benakis (Print ed.) tb@neweurope.eu	EXECUTIVE LAYOUT PRODUCER Suman Haque sh@neweurope.eu	PUBLISHERS BRUSSELS NEWS AGENCY SPRL Avenue de Tervuren 96 1040 Etterbeek Belgium Tel. +32 2 5390039 info@neweurope.eu	
	SENIOR EDITORIAL TEAM Kostas Geropoulos (Energy & Russian Affairs) kg@neweurope.eu Andy Carling (EU Affairs) ac@neweurope.eu Alia Papageorgiou (Business) ap@neweurope.eu Ariti Alamanou (Legal Affairs) aa@neweurope.eu Louise Kissa (Fashion) lk@neweurope.eu	SUBSCRIPTIONS & DISTRIBUTION subscriptions@neweurope.eu Subscriptions are available worldwide	EXTERNAL CONTRIBUTIONS Signed Contributions express solely the views of the writers and do not necessarily reflect the opinion of the newspaper. NE is printed on recycled paper.	
	CONTRIBUTING EDITORS Dan Alexa Christina Vasilaki	INDEPENDENCE New Europe is a privately owned independent publication, and is not subsidised or financed in any way by any EU institution or other entity.	<small>© 2013 New Europe all rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form by any means, electronic or otherwise, without express permission. The Publishers accept no liability for third party views published, nor damage caused by reading, viewing or using our content. All information is correct at the time of going to print, we accept no liabilities for consequent changes.</small>	